

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/2350 ze dne 16. prosince 2015, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii** 1
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2351 ze dne 14. prosince 2015 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury** 3
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2352 ze dne 16. prosince 2015, kterým se stanoví vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii⁽¹⁾** 7
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2353 ze dne 16. prosince 2015 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 9

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2354 ze dne 10. prosince 2015, kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Seychel k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980** 11
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2355 ze dne 10. prosince 2015, kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980** 14
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2356 ze dne 10. prosince 2015, kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Albánie k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980** 17

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

★ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2357 ze dne 10. prosince 2015, kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Maroka k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980	20
★ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2358 ze dne 10. prosince 2015, kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Arménie k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980	23
★ Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/2359 ze dne 16. prosince 2015, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii	26
★ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2360 ze dne 16. prosince 2015 o jmenování jednoho řeckého člena a jednoho řeckého náhradníka Výboru regionů	28
★ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2361 ze dne 16. prosince 2015 o jmenování jednoho italského člena a jedné italské náhradnice Výboru regionů	29
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/2362 ze dne 15. prosince 2015 o osvobozeních od rozšířeného antidumpingového cla z dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky podle nařízení (ES) č. 88/97 (oznámeno pod číslem C(2015) 9049)	30
★ Rozhodnutí Komise (EU) 2015/2363 ze dne 16. prosince 2015, kterým se aktualizuje příloha A Měnové dohody mezi Evropskou unií a Monackým knížectvím	37

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/2350

ze dne 16. prosince 2015,

kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii a o zrušení nařízení (EU) č. 442/2011 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 32 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 18. ledna 2012 přijala Rada nařízení (EU) č. 36/2012.
- (2) Na seznamu fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahují omezující opatření, uvedeném v příloze II nařízení (EU) č. 36/2012 by již neměla být uvedena jedna osoba a dva subjekty.
- (3) Nařízení (EU) č. 36/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha II nařízení (EU) č. 36/2012 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2015.

Za Radu
předsedkyně
C. DIESCHBOURG

⁽¹⁾ Úř. věst. L 16, 19.1.2012, s. 1.

PŘÍLOHA

Ze seznamu uvedeného v příloze II nařízení (EU) č. 36/2012 se vypouštějí níže uvedená osoba a dva subjekty:

A. Osoby

č. 205 Samir Hamsho

B. Subjekty

č. 68 Syria Steel SA

č. 69 Al Buroj Trading

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/2351
ze dne 14. prosince 2015
o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zajistilo jednotné používání kombinované nomenklatury připojené k nařízení (EHS) č. 2658/87, je nutné přijmout opatření týkající se zařazení zboží uvedeného v příloze tohoto nařízení.
- (2) Nařízení (EHS) č. 2658/87 stanovilo pro výklad kombinované nomenklatury všeobecná pravidla. Tato pravidla se používají i pro jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je na kombinované nomenklatuře zcela či zčásti založena nebo která k ní přidává jakékoli další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie s ohledem na uplatňování sazebních a jiných opatření týkajících se obchodu se zbožím.
- (3) Podle zmíněných všeobecných pravidel by mělo být zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze zařazeno do kódu KN uvedeného ve sloupci 2, vzhledem k důvodům uvedeným ve sloupci 3 této tabulky.
- (4) Je vhodné umožnit, aby oprávněná osoba mohla závazné informace o sazebním zařazení zboží dotčeného tímto nařízením, které nejsou v souladu s tímto nařízením, nadále používat po určitou dobu podle čl. 12 odst. 6 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽²⁾. Tato doba by měla být stanovena na tři měsíce.
- (5) Výbor pro celní kodex nevydal stanovisko v rámci lhůty stanovené svým předsedou,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zboží popsané ve sloupci 1 tabulky obsažené v příloze se zařazuje v rámci kombinované nomenklatury do kódu KN uvedeného ve sloupci 2 této tabulky.

Článek 2

Závazné informace o sazebním zařazení zboží, které nejsou v souladu s tímto nařízením, mohou být nadále používány podle ustanovení čl. 12 odst. 6 nařízení (EHS) č. 2913/92 po dobu tří měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. prosince 2015.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Heinz ZOUREK
generální ředitel pro daně a celní unii*

PŘÍLOHA

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
Souprava zahradního náčiní předkládaná v plastovém obalu sestávající z těchto výrobků:		Zařazení se zakládá na všeobecných pravidlech 1 a 6 pro výklad kombinované nomenklatury.
a) 1 tašky vyrobené z textilní tkaniny, s vnějším povrchem z textilních materiálů, s 1 velkou vnitřní a 4 menšími vnějšími kapsami,	4202 22 90	Tyto výrobky nelze považovat za zboží v soupravách (sadách) v balení pro drobný prodej ve smyslu všeobecného pravidla pro výklad 3b), neboť nejsou předkládány společně k uspokojení určité potřeby nebo k provedení určité činnosti.
b) 1 páru rukavic vyrobených primárně z textilní tkaniny, které jsou na dlaňové straně tenče potaženy lehčenými plasty,	6216 00 00	Taška není používána k zahradnické činnosti, nýbrž k ukládání ostatních výrobků. Může být používána i nezávisle na zahradnické činnosti. Tužka také není zahradním náčiním a má své vlastní praktické použití jinde.
c) 1 zahradnických nůžek z obecného kovu,	8201 50 00	Pokud jeden nebo více výrobků v „soupravě (sadě)“ neslouží k uspokojení stejné konkrétní potřeby nebo k provedení stejné určité činnosti, musí se každý z nich zařadit samostatně (viz též část B bod II Pokynů týkajících se zařazení zboží v soupravách (sadách) v balení pro drobný prodej do kombinované nomenklatury (!)).
d) 1 zahradnické lopatky z obecného kovu,	8201 10 00	Jednotlivé výrobky uvedené v popisu zboží se zařazují takto:
e) 12 plastových zapichovacích štítků,	3926 90 97	a) Zařazení se zakládá na znění kódů KN 4202, 4202 22 a 4202 22 90. Výrobek je proto třeba zařadit do kódu KN 4202 22 90 jako kabelku s vnějším povrchem z textilních materiálů.
f) 1 tužky s tuhou z grafitu.	9609 10 10	b) Zařazení se zakládá na znění kódu KN 6216 00 00. Za základní materiál rukavic je považována tkanina z textilních materiálů. Proto je třeba je zařadit do kódu KN 6216 00 00 jako prstové rukavice.
Výrobky v soupravě jsou jednotlivě zabaleny do ochranného plastového obalu.		c) Zařazení se zakládá na znění kódů KN 8201 a 8201 50 00. Výrobek je proto třeba zařadit do kódu KN 8201 50 00 jako nůžky.
Textilie tašky a rukavic má stejný vzor (stromy, květiny, domy).		d) Zařazení se zakládá na znění kódů KN 8201 a 8201 10 00. Výrobek je proto třeba zařadit do kódu KN 8201 10 00 jako lopatu.
Viz obrázek (*).		e) Zařazení se zakládá na znění kódů KN 3926, 3926 90 a 3926 90 97. Výrobek je proto třeba zařadit do kódu KN 3926 90 97 jako ostatní výrobky z plastů.

Popis zboží	Zařazení (kód KN)	Odůvodnění
(1)	(2)	(3)
		f) Zařazení se zakládá na znění kódů KN 9609, 9609 10 a 9609 10 10. Výrobek je proto třeba zařadit do kódu KN 9609 10 10 jako tužku s tuhou z grafitu.

(*) Obrázek slouží pouze pro informaci.

(¹) Úř. věst. C 105, 11.4.2013, s. 1.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/2352**ze dne 16. prosince 2015,****kterým se stanoví vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii ⁽¹⁾, a zejména na čl. 6e odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 nesmí domovští poskytovatelé účtovat roamingovým zákazníkům v žádném členském státě žádný příplatek k vnitrostátní maloobchodní ceně za přijaté regulované roamingové volání v rámci objemu stanoveného politikou přiměřeného využívání. Toto ustanovení se použije ode dne 15. června 2017 za předpokladu, že legislativní akt, který má být přijat na základě návrhu týkajícího se velkoobchodního trhu s roamingem, jak stanoví čl. 19 odst. 2 uvedeného nařízení, bude k tomuto dni použitelný.
- (2) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 mohou domovští poskytovatelé roamingu uplatňovat příplatek ke vnitrostátní maloobchodní ceně za spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb, a to v přechodném období od 30. dubna 2016 až do data, k němuž bude legislativní akt uvedený v čl. 19 odst. 2 uvedeného nařízení použitelný.
- (3) Podle nařízení (EU) č. 531/2012 mohou po přechodném období domovští poskytovatelé roamingu uplatňovat příplatek ke vnitrostátní maloobchodní ceně za spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb nad rámec objemu stanoveného politikou přiměřeného využívání.
- (4) Nařízení (EU) č. 531/2012 stanoví, že veškeré příplatky účtované za přijatá regulovaná roamingová volání nesmějí překročit vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii.
- (5) Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) poskytlo Komisi informace od regulačních orgánů členských států, které se týkají: i) maximální úrovně sazeb za ukončení volání v mobilní síti uložených těmito orgány v souladu s články 7 a 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽²⁾ („rámcová směrnice“) a s článkem 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ⁽³⁾ („přístupová směrnice“) na jednotlivých vnitrostátních trzích pro ukončení velkoobchodního hlasového volání na jednotlivých mobilních sítích a ii) celkového počtu účastníků v členských státech.
- (6) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 Komise vypočetla vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii takto: i) vynásobením maximální sazby za ukončení volání v mobilních sítích povolené v daném členském státě celkovým počtem účastníků v tomto členském státě, ii) sečtením těchto výsledků za všechny členské státy a iii) vydělením výsledné sumy celkovým počtem účastníků ve všech členských státech.
- (7) Hodnoty použité pro výpočet váženého průměru maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii jsou ze dne 1. července 2015. Pro členské státy mimo eurozónu se jako příslušný směnný kurz použil průměr za druhé čtvrtletí roku 2015 získaný z databáze Evropské centrální banky.
- (8) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 musí Komise každoročně provést přezkum váženého průměru maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro síť a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7).

(9) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Komunikačního výboru,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii je stanoven na 0,0114 EUR za minutu.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 30. dubna 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/2353**ze dne 16. prosince 2015****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2015.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	IL	236,2
	MA	95,4
	TR	116,3
	ZZ	149,3
0707 00 05	EG	191,7
	MA	92,9
	TR	103,0
	ZZ	129,2
0709 93 10	MA	56,7
	TR	153,6
	ZZ	105,2
0805 10 20	EG	57,7
	MA	64,7
	TR	59,8
	ZA	48,6
	ZZ	57,7
0805 20 10	MA	71,2
	ZZ	71,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	110,9
	TR	92,4
	ZZ	101,7
0805 50 10	TR	86,8
	ZZ	86,8
0808 10 80	CA	151,7
	CL	86,2
	US	75,4
	ZA	141,1
	ZZ	113,6
0808 30 90	CN	63,2
	TR	130,9
	ZZ	97,1

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2354

ze dne 10. prosince 2015,

kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Seychel k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (nařízení Brusel IIa), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení (ES) č. 2201/2003 doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu se členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl nabídnout nejlepší řešení citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti (ES) č. 1347/2000 a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k úmluvě přistoupit, ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.
- (10) Seychely uložily listinu o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 27. května 2008. Uvedená úmluva vstoupila pro Seychely v platnost dne 1. srpna 2008.
- (11) Několik členských států již přistoupení Seychel k Haagské úmluvě z roku 1980 přijalo. Posouzení situace na Seychelách vedlo k závěru, že členské státy, které přistoupení Seychel dosud nepřijaly, jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Seychel v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (12) Členské státy, které přistoupení Seychel dosud nepřijaly, by proto měly být oprávněny uložit prohlášení o přijetí přistoupení Seychel v zájmu Unie, a to za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Belgické království, Česká republika, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Malta, Polská republika, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika a Švédské království, které přistoupení Seychel k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, protože stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.
- (13) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením (ES) č. 2201/2003 a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy, které tak dosud neučinily, jsou oprávněny přijmout v zájmu Unie přistoupení Seychel k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“).
2. Členské státy uvedené v odstavci 1 uloží do dne 11. prosince 2016 prohlášení o přijetí přistoupení Seychel k Haagské úmluvě z roku 1980 v zájmu Unie v tomto znění:

„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2015/2354 přijímá přistoupení Seychel k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“
3. Každý členský stát uvědomí Radu a Komisi o uložení svého prohlášení o přijetí přistoupení Seychel a sdělí Komisi znění tohoto prohlášení do dvou měsíců od jeho uložení.

Článek 2

Členské státy, které uložily prohlášení o přijetí přistoupení Seychel k Haagské úmluvě z roku 1980 před datem přijetí tohoto rozhodnutí, neuloží žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno všem členským státům s výjimkou Belgického království, České republiky, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Estonské republiky, Irsko, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Lucemburského velkovévodství, Maďarska, Malty, Polské republiky, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky, Finské republiky a Švédského království.

V Bruselu dne 10. prosince 2015.

Za Radu
předseda
F. BAUSCH

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2355**ze dne 10. prosince 2015,****kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (nařízení Brusel IIa), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení (ES) č. 2201/2003 doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu se členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl nabídnout nejlepší řešení citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.
- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k úmluvě přistoupit, ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (10) Ruská federace uložila listinu o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 28. července 2011. Uvedená úmluva vstoupila pro Ruskou federaci v platnost dne 1. října 2011.
- (11) Několik členských států již přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě z roku 1980 přijalo. Posouzení situace v Ruské federaci vedlo k závěru, že členské státy, které přistoupení Ruské federace dosud nepřijaly, jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Ruské federace v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (12) Členské státy, které přistoupení Ruské federace dosud nepřijaly, by proto měly být oprávněny uložit prohlášení o přijetí přistoupení Ruské federace v zájmu Unie, a to za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Bulharská republika, Česká republika, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Chorvatská republika, Litevská republika, Rumunsko, Republika Slovinsko, Slovenská republika a Finská republika, které přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, protože stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.
- (13) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením (ES) č. 2201/2003 a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy, které tak dosud neučinily, jsou oprávněny přijmout v zájmu Unie přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“).
2. Členské státy uvedené v odstavci 1 uloží do dne 11. prosince 2016 prohlášení o přijetí přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě z roku 1980 v zájmu Unie v tomto znění:

„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2015/2355 přijímá přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“
3. Každý členský stát uvede Radu a Komisi o uložení svého prohlášení o přijetí přistoupení Ruské federace a sdělí Komisi znění tohoto prohlášení do dvou měsíců od jeho uložení.

Článek 2

Členské státy, které uložily prohlášení o přijetí přistoupení Ruské federace k Haagské úmluvě z roku 1980 před datem přijetí tohoto rozhodnutí, neuloží žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno všem členským státům s výjimkou Bulharské republiky, České republiky, Dánského království, Estonské republiky, Irska, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Chorvatské republiky, Litevské republiky, Rumunska, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky a Finské republiky.

V Bruselu dne 10. prosince 2015.

Za Radu
předseda
F. BAUSCH

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2356**ze dne 10. prosince 2015,****kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Albánie k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (nařízení Brusel IIa), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení (ES) č. 2201/2003 doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu se členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl nabídnout nejlepší řešení citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.
- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k úmluvě přistoupit, ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti (ES) č. 1347/2000 a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (10) Albánie uložila listinu o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 4. května 2007. Uvedená úmluva vstoupila pro Albánii v platnost dne 1. srpna 2007.
- (11) Několik členských států již přistoupení Albánie k Haagské úmluvě z roku 1980 přijalo. Posouzení situace v Albánii vedlo k závěru, že členské státy, které přistoupení Albánie dosud nepřijaly, jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Albánie v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (12) Členské státy, které přistoupení Albánie dosud nepřijaly, by proto měly být oprávněny uložit prohlášení o přijetí přistoupení Albánie v zájmu Unie, a to za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Belgické království, Česká republika, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarsko, Malta, Nizozemské království, Polská republika, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika a Švédské království, které přistoupení Albánie k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, protože stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.
- (13) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením (ES) č. 2201/2003 a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy, které tak dosud neučinily, jsou oprávněny přijmout v zájmu Unie přistoupení Albánie k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“).
2. Členské státy uvedené v odstavci 1 uloží do dne 11. prosince 2016 prohlášení o přijetí přistoupení Albánie k Haagské úmluvě z roku 1980 v zájmu Unie v tomto znění:

„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2015/2356 přijímá přistoupení Albánie k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“
3. Každý členský stát uvědomí Radu a Komisi o uložení svého prohlášení o přijetí přistoupení Albánie a sdělí Komisi znění tohoto prohlášení do dvou měsíců od jeho uložení.

Článek 2

Členské státy, které uložily prohlášení o přijetí přistoupení Albánie k Haagské úmluvě z roku 1980 před datem přijetí tohoto rozhodnutí, neuloží žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno všem členským státům s výjimkou Belgického království, České republiky, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Estonské republiky, Irsko, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Chorvatské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarska, Malty, Nizozemského království, Polské republiky, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky, Finské republiky a Švédského království.

V Bruselu dne 10. prosince 2015.

Za Radu
předseda
F. BAUSCH

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2357**ze dne 10. prosince 2015,****kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Maroka k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (nařízení Brusel IIa), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení (ES) č. 2201/2003 doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu s členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl nabídnout nejlepší řešení citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.
- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k úmluvě přistoupit, ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti (ES) č. 1347/2000 a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (10) Maroko uložilo listinu o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 9. března 2010. Uvedená úmluva vstoupila pro Maroko v platnost dne 1. června 2010.
- (11) Několik členských států již přistoupení Maroka k Haagské úmluvě z roku 1980 přijalo. Posouzení situace v Maroku vedlo k závěru, že členské státy, které přistoupení Maroka dosud nepřijaly, jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Maroka v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (12) Členské státy, které přistoupení Maroka dosud nepřijaly, by proto měly být oprávněny uložit prohlášení o přijetí přistoupení Maroka v zájmu Unie, a to za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Belgické království, Česká republika, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarsko, Malta, Nizozemské království, Rumunsko, Slovenská republika, Finská republika a Švédské království, které přistoupení Maroka k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, protože stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.
- (13) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením (ES) č. 2201/2003 a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy, které tak dosud neučinily, jsou oprávněny přijmout v zájmu Unie přistoupení Maroka k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“).
2. Členské státy uvedené v odstavci 1 uloží do dne 11. prosince 2016 prohlášení o přijetí přistoupení Maroka k Haagské úmluvě z roku 1980 v zájmu Unie v tomto znění:

„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2015/2357 přijímá přistoupení Maroka k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“
3. Každý členský stát uvědomí Radu a Komisi o uložení svého prohlášení o přijetí přistoupení Maroka a sdělí Komisi znění tohoto prohlášení do dvou měsíců od jeho uložení.

Článek 2

Členské státy, které uložily prohlášení o přijetí přistoupení Maroka k Haagské úmluvě z roku 1980 před datem přijetí tohoto rozhodnutí, neuloží žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno všem členským státům s výjimkou Belgického království, České republiky, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Estonské republiky, Irsko, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarska, Malty, Nizozemského království, Rumunska, Slovenské republiky, Finské republiky a Švédského království.

V Bruselu dne 10. prosince 2015.

Za Radu
předseda
F. BAUSCH

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2358**ze dne 10. prosince 2015,****kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Arménie k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (nařízení Brusel IIa), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení (ES) č. 2201/2003 doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu se členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl nabídnout nejlepší řešení citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.
- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k úmluvě přistoupit, ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti (ES) č. 1347/2000 a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (10) Arménie uložila listinu o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 1. března 2007. Uvedená úmluva vstoupila pro Arménii v platnost dne 1. června 2007.
- (11) Několik členských států již přistoupení Arménie k Haagské úmluvě z roku 1980 přijalo. Posouzení situace v Arménii vedlo k závěru, že členské státy, které přistoupení Arménie dosud nepřijaly, jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Arménie v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (12) Členské státy, které přistoupení Arménie dosud nepřijaly, by proto měly být oprávněny uložit prohlášení o přijetí přistoupení Arménie v zájmu Unie, a to za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Belgické království, Česká republika, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Chorvatská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarsko, Malta, Polská republika, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika a Švédské království, které přistoupení Arménie k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, protože stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.
- (13) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením (ES) č. 2201/2003 a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neučastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy, které tak dosud neučinily, jsou oprávněny přijmout v zájmu Unie přistoupení Arménie k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“).
2. Členské státy uvedené v odstavci 1 uloží do dne 11. prosince 2016 prohlášení o přijetí přistoupení Arménie k Haagské úmluvě z roku 1980 v zájmu Unie v tomto znění:

„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2015/2358 přijímá přistoupení Arménie k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“
3. Každý členský stát uvědomí Radu a Komisi o uložení svého prohlášení o přijetí přistoupení Arménie a sdělí Komisi znění tohoto prohlášení do dvou měsíců od jeho uložení.

Článek 2

Členské státy, které uložily prohlášení o přijetí přistoupení Arménie k Haagské úmluvě z roku 1980 před datem přijetí tohoto rozhodnutí, neuloží žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno všem členským státům s výjimkou Belgického království, České republiky, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Estonské republiky, Irsko, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarska, Malty, Polské republiky, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky, Finské republiky a Švédského království.

V Bruselu dne 10. prosince 2015

Za Radu
předseda
F. BAUSCH

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2015/2359
ze dne 16. prosince 2015,
kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii ⁽¹⁾, a zejména na čl. 30 odst. 1 uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 31. května 2013 přijala Rada rozhodnutí 2013/255/SZBP.
- (2) Na seznamu fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahují omezující opatření, uvedeném v příloze I rozhodnutí 2013/255/SZBP by již neměla být uvedena jedna osoba a dva subjekty.
- (3) Rozhodnutí 2013/255/SZBP by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha I rozhodnutí 2013/255/SZBP se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 16. prosince 2015.

Za Radu
předsedkyně
C. DIESCHBOURG

⁽¹⁾ Úř. věst. L 147, 1.6.2013, s. 14.

PŘÍLOHA

Ze seznamu uvedeného v příloze I rozhodnutí 2013/255/SZBP se vypouštějí níže uvedená osoba a dva subjekty:

A. Osoby

č. 205 Samir Hamsho

B. Subjekty

č. 68 Syria Steel SA

č. 69 Al Buroj Trading

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2360**ze dne 16. prosince 2015****o jmenování jednoho řeckého člena a jednoho řeckého náhradníka Výboru regionů**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na návrh řecké vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve dnech 26. ledna, 5. února a 23. června 2015 Rada přijala rozhodnutí (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ a (EU) 2015/994 ⁽³⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020.
- (2) Dne 10. prosince 2015 se po skončení mandátu uvolnilo jedno místo člena Výboru regionů, na základě něhož byl navržen pan Dimitrios KALOGEROPOULOS (*politically accountable to the Municipal Council of Maroussi*).
- (3) Po skončení mandátu pana Panagiotise KATSIVELASE se uvolnilo jedno místo náhradníka Výboru regionů,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Do Výboru regionů jsou na zbývající část funkčního období, tedy do 25. ledna 2020, jmenováni:

a) jako člen:

— pan Dimitrios KALOGEROPOULOS, *politically accountable to the Municipal Council of Palaio Faliro* (změna mandátu),

a

b) jako náhradník:

— pan Georgios PATOULIS, *Mayor of Maroussi*,**Článek 2**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 16. prosince 2015.

Za Radu
předsedkyně
C. DIESCHBOURG

⁽¹⁾ Úř. věst. L 20, 27.1.2015, s. 42.

⁽²⁾ Úř. věst. L 31, 7.2.2015, s. 25.

⁽³⁾ Úř. věst. L 159, 25.6.2015, s. 70.

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2361
ze dne 16. prosince 2015
o jmenování jednoho italského člena a jedné italské náhradnice Výboru regionů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 305 této smlouvy,

s ohledem na návrh italské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve dnech 26. ledna, 5. února a 23. června 2015 přijala Rada rozhodnutí (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ a (EU) 2015/994 ⁽³⁾ o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů na období od 26. ledna 2015 do 25. ledna 2020.
- (2) Po skončení mandátu pana Ignazia MARINA se uvolnilo jedno místo člena Výboru regionů.
- (3) Po jmenování pana Antonia DECARA členem Výboru regionů se uvolní jedno místo náhradníka Výboru regionů,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Do Výboru regionů jsou na zbývající část funkčního období, tedy do 25. ledna 2020, jmenováni:

a) jako člen:

— pan Antonio DECARO, *Sindaco di Bari*,

a dále

b) jako náhradník:

— pan Andrea BALLARÈ, *Sindaco di Novara*,

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 16. prosince 2015.

Za Radu
předsedkyně
C. DIESCHBOURG

⁽¹⁾ Úř. věst. L 20, 27.1.2015, s. 42.

⁽²⁾ Úř. věst. L 31, 7.2.2015, s. 25.

⁽³⁾ Úř. věst. L 159, 25.6.2015, s. 70.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2015/2362**ze dne 15. prosince 2015****o osvobozeních od rozšířeného antidumpingového cla z dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky podle nařízení (ES) č. 88/97***(oznámeno pod číslem C(2015) 9049)*

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 4 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 71/97 ze dne 10. ledna 1997, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením (EHS) č. 2474/93 z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky na dovozy některých součástí jízdních kol z Čínské lidové republiky a kterým se vybírá rozšířené clo z těchto dovozů, které jsou evidovány podle nařízení (ES) č. 703/96 ⁽²⁾, a zejména na článek 3 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 88/97 ze dne 20. ledna 1997 o povolování osvobození dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky od rozšíření antidumpingového cla uloženého nařízením Rady (EHS) č. 2474/93, stanoveného nařízením Rady (ES) č. 71/97 ⁽³⁾, a zejména na články 4, 5, 7 a 10 uvedeného nařízení,

po informování členských států,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V současnosti je v platnosti antidumpingové clo z dovozu podstatných součástí jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky do Evropské unie (dále jen „rozšířené clo“) v důsledku toho, že nařízením (ES) č. 71/97 (dále jen „rozšiřující nařízení“) se rozšířilo antidumpingové clo z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „Čína“).
- (2) Podle článku 3 rozšiřujícího nařízení je Evropská komise (dále jen „Komise“) zmocněna přijmout opatření nezbytná k povolení osvobození dovozu podstatných součástí jízdních kol, který neobchází antidumpingová cla.
- (3) Uvedená prováděcí opatření jsou obsažena v nařízení (ES) č. 88/97 (dále jen „nařízení o osvobození“), kterým se zavádí zvláštní systém osvobození.
- (4) Na tomto základě osvobodila Komise od rozšířeného cla řadu subjektů montujících jízdní kola (dále jen „osvobozené strany“).
- (5) Podle čl. 16 odst. 2 nařízení o osvobození Komise postupně zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* seznamy osvobozených stran ⁽⁴⁾.
- (6) Nejnovější prováděcí rozhodnutí Komise týkající se osvobození podle nařízení o osvobození bylo přijato dne 16. dubna 2014 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 16, 18.1.1997, s. 55.

⁽³⁾ Úř. věst. L 17, 21.1.1997, s. 17.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 45, 13.2.1997, s. 3. Úř. věst. C 112, 10.4.1997, s. 9. Úř. věst. C 220, 19.7.1997, s. 6. Úř. věst. C 378, 13.12.1997, s. 2. Úř. věst. C 217, 11.7.1998, s. 9. Úř. věst. C 37, 11.2.1999, s. 3. Úř. věst. C 186, 2.7.1999, s. 6. Úř. věst. C 216, 28.7.2000, s. 8. Úř. věst. C 170, 14.6.2001, s. 5. Úř. věst. C 103, 30.4.2002, s. 2. Úř. věst. C 35, 14.2.2003, s. 3. Úř. věst. C 43, 22.2.2003, s. 5. Úř. věst. C 54, 2.3.2004, s. 2. Úř. věst. C 299, 4.12.2004, s. 4. Úř. věst. L 17, 21.1.2006, s. 16 a Úř. věst. L 313, 14.11.2006, s. 5. Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 73. Úř. věst. C 310, 5.12.2008, s. 19. Úř. věst. L 19, 23.1.2009, s. 62. Úř. věst. L 314, 1.12.2009, s. 106. Úř. věst. L 136, 24.5.2011, s. 99. Úř. věst. L 343, 23.12.2011, s. 86. Úř. věst. L 119, 23.4.2014, s. 67.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 119, 23.4.2014, s. 67.

- (7) Kromě toho po ověření zahájeném sdělením Komise 2014/C-299/08 ⁽¹⁾ Komise aktualizovala seznam osvobozených stran prováděcím nařízením Komise (EU) 2015/831 ⁽²⁾.

1. ŽÁDOSTI O OSVOBOZENÍ

- (8) Komise obdržela od stran uvedených v tabulkách 1, 2 a 4 žádosti o osvobození se všemi informacemi nezbytnými k určení toho, zda jsou podle čl. 4 odst. 1 nařízení o osvobození přípustné.
- (9) Stranám byla dána příležitost vznést připomínky k závěrům Komise o přípustnosti jejich žádostí.
- (10) Podle čl. 5 odst. 1 nařízení o osvobození byly do přijetí rozhodnutí o odůvodněnosti žádostí stran tyto platby rozšířeného cla, pokud jde o veškerý dovoz podstatných součástí jízdních kol deklarovaných těmito stranami k propuštění do volného oběhu, pozastaveny ode dne, kdy Komise obdržela jejich žádosti.

2. POVOLENÍ OSVOBOZENÍ

- (11) Šetření odůvodněnosti žádostí stran uvedených v tabulce 1 bylo uzavřeno.

Tabulka 1

Název	Adresa	Země	Doplňkový kód TARIC
c2 g-engineering GmbH	Schlesische Straße 27, DE-10997 Berlin	Německo	B934
Solo International Oy	Pyyntitie 1 B, FI-02230 Espoo	Finsko	B940
Planet X Ltd.	Unit 6, Ignite Business Park, Magna Way, Rotherham GB-S60 1FD	Spojené království	A995
Longway Poland Sp. z o.o.	ul. Parzniewska 4a, PL-05-800 Pruszków	Polsko	B935
BBF Bike GmbH	Carena Allee 8, DE-15366 Hoppegarten	Německo	B936

- (12) Komise během tohoto šetření zjistila, že hodnota součástí pocházejících z Číny činí méně než 60 % celkové hodnoty součástí používaných při montážních operacích této strany.
- (13) V důsledku toho nespádají jejich montážní operace do oblasti působnosti čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009.
- (14) Z uvedeného důvodu a v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení o osvobození by strany uvedené v tabulce 1 měly být osvobozeny od rozšířeného cla.
- (15) V souladu s čl. 7 odst. 2 by jejich osvobození měla nabýt účinnosti dnem přijetí jejich žádostí a kromě toho by jejich celní dluhy za rozšířené clo měly být považovány od stejného data za neplatné.
- (16) Tyto strany byly informovány o závěrech Komise o odůvodněnosti jejich žádostí a byla jim poskytnuta příležitost, aby se k nim vyjádřily.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 299, 5.9.2014, s. 7.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/831 ze dne 28. května 2015, kterým se aktualizuje seznam stran osvobozených od rozšířeného antidumpingového cla z dovozu některých součástí jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky podle nařízení (ES) č. 88/97 v návaznosti na ověření zahájené sdělením Komise 2014/C 299/08 (Úř. věst. L 132, 29.5.2015, s. 32).

- (17) Jelikož se osvobození bude vztahovat pouze na strany výslovně uvedené v tabulce 1 pod jejich názvy a s jejich adresami, měly by osvobozené strany Komisi ⁽¹⁾ neprodleně oznámit jakékoli změny těchto údajů (například v důsledku změny názvu, právní formy nebo adresy nebo v důsledku založení nových montážních subjektů).
- (18) V takovém případě by strana měla předložit veškeré příslušné informace, zejména o jakýchkoli změnách svých činností souvisejících s montážními operacemi. V případě potřeby Komise údaje těchto stran aktualizuje.

3. ZAMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI O OSVOBOZENÍ A ZRUŠENÍ SOUVISEJÍCÍHO POZASTAVENÍ

- (19) Šetření odůvodněnosti žádosti strany uvedené v tabulce 2 bylo uzavřeno.

Tabulka 2

Název	Adresa	Země	Doplňkový kód TARIC
S.C EUROBIKE UNIVER-SAL S.R.L.	Street Asociatiei No. 4, Movilita, Ialomita	Rumunsko	B941

- (20) Komise během šetření zjistila, že hodnota součástí jízdních kol pocházejících z Číny představovala více než 60 % celkové hodnoty dílů použitých při montážních operacích této strany, přičemž tato strana neprokázala, že hodnota přidaná během montáže převyšuje 25 % výrobních nákladů.
- (21) V důsledku toho montážní operace této strany spadají do oblasti působnosti čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 a kritéria pro osvobození nejsou splněna.
- (22) Z těchto důvodů a v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízení o osvobození musí Komise žádost této strany zamítnout a zrušit pozastavení platby rozšířeného cla stanovené v článku 5 nařízení o osvobození.
- (23) V důsledku toho by rozšířené clo mělo být vybráno ode dne přijetí žádosti o osvobození, kterou dotyčná strana podala, tedy ode dne, kdy pozastavení nabylo účinku.
- (24) Tato strana byla informována o závěrech Komise o odůvodněnosti její žádosti a byla jí poskytnuta příležitost, aby se k nim vyjádřila. Během uvedené lhůty nebyly předloženy žádné připomínky.
- (25) Skutečnosti uvedené v předchozích bodech odůvodnění nevylučují uplatnění osvobození s výhradou kontroly zvláštního použití podle článku 14 nařízení o osvobození.

4. AKTUALIZACE ÚDAJŮ OSVOBOZENÉ STRANY

- (26) Osvobozená strana uvedená v tabulce 3 informovala Komisi, že se její právní forma a název změnil. Po prošetření obdržných informací Komise dospěla k závěru, že tyto změny nemají vzhledem k podmínkám osvobození stanoveným v nařízení o osvobození žádný vliv na montážní operace.
- (27) Zatímco osvobození této strany od rozšířeného cla povolené podle čl. 7 odst. 1 nařízení o osvobození zůstávají nedotčena, údaje dané strany by se měly aktualizovat.

⁽¹⁾ Stranám se doporučuje používat tuto e-mailovou adresu: TRADE-BICYCLE-PARTS@ec.europa.eu.

Tabulka 3

Dřívější údaje	Změna	Doplňkový kód TARIC
S.N.C. Cicli Olympia di Pasquale e Antonio Fontana & C. Via Galileo Galilei 12/A, IT-35028 Piove di Sacco (PD), Itálie	Název a právní forma se změnilý na „Cicli Olympia S.r.l.“	A167

5. POZASTAVENÍ PLATEB CEL PRO ŠETŘENÉ STRANY

- (28) Šetření odůvodněnosti žádosti stran uvedených v tabulce 4 dosud nebylo uzavřeno. Do přijetí rozhodnutí o odůvodněnosti žádostí těchto stran se platba rozšířeného cla těmito stranami pozastavuje.
- (29) Jelikož se pozastavení vztahuje pouze na strany výslovně uvedené v tabulce 4 pod jejich názvy a s jejich adresami, měly by tyto strany Komisi ⁽¹⁾ neprodleně oznámit jakékoli změny těchto údajů (například v důsledku změny názvu, právní formy nebo adresy nebo v důsledku založení nových montážních subjektů).
- (30) V takovém případě by strana měla předložit veškeré příslušné informace, zejména o jakýchkoli změnách svých činností souvisejících s montážními operacemi. V případě potřeby Komise údaje těchto stran aktualizuje.

Tabulka 4

Název	Adresa	Země	Doplňkový kód TARIC
In Cycles – Montagem e Comércio de Bicletas Lda	Zona Industrial De Barrô Norte/Sul, N.º 976, Fracção A/B e D, AP. 52, PT-3750-353 Barrô – Águeda	Portugalsko	B960
PANEX DINAMIC d.o.o.	Dr.Tome Bratkoviča 1, HR-40000 Čakovec	Chorvatsko	B963
CICLI EUROPA s.r.l.	34 Via portella Bifuto, IT-93017 San Cataldo (CL)	Itálie	C001
OLYMPIQUE SARL	ZA Les Epalits, FR-42610 Saint-Romain-le-Puy	Francie	C002
Interbike Spółka z o.o.	ul. Śląska 6/5, PL-42-200 Częstochowa	Polsko	C003
Kuisle & Kuisle GmbH	Füssener Straße 22 a, DE-87675 Stötten	Německo	C021
CycleSport North Ltd	363 Leach Place, Walton Summit Center, Preston GB-PR5 8AS	Spojené království	C049
Firma Handlowo-Usługowo-Produkcyjna „Trans-Rower“ Roman Tylec	Dąbie 47, PL-39-311 Zdziarzec	Polsko	C053

⁽¹⁾ Stranám se doporučuje používat tuto e-mailovou adresu: TRADE-BICYCLE-PARTS@ec.europa.eu.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely tohoto rozhodnutí platí definice stanovené v článku 1 nařízení (ES) č. 88/97.

Článek 2

Strany uvedené v tabulce 1 se osvobozují od rozšíření konečného antidumpingového cla z jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky uloženého nařízením Rady (EHS) č. 2474/93 ⁽¹⁾ na dovoz některých součástí jízdních kol pocházející z Čínské lidové republiky podle nařízení (ES) č. 71/97.

Osvobození nabývají účinku dnem obdržení žádostí těchto stran. Příslušná data jsou uvedena ve sloupci s názvem „Datum nabytí účinku“.

Osvobození se vztahují pouze na strany výslovně uvedené v tabulce 1 pod jejich názvy a s jejich adresami.

Osvobozené strany neprodleně oznámí Komisi jakoukoli změnu těchto údajů a předloží veškeré příslušné informace, zejména o jakýchkoli změnách svých činností souvisejících s montážními operacemi vzhledem k podmínkám osvobození.

Tabulka 1

Osvobozené strany

Název	Adresa	Země	Osvobození podle nařízení (ES) č. 88/97	Datum nabytí účinku	Doplňkový kód TARIC
c2 g-engineering GmbH	Schlesische Straße 27, DE-10997 Berlin	Německo	Článek 7	16.12.2013	B934
Solo International Oy	Pyyntitie 1 B, FI-02230 Espoo	Finsko	Článek 7	26.7.2013	B940
Planet X Ltd.	Unit 6, Ignite Business Park, Magna Way, Rother- ham GB-S60 1FD	Spojené království	Článek 7	7.2.2013	A995
Longway Poland Sp. z o.o.	ul. Parzniewska 4a, PL-05-800 Pruszków	Polsko	Článek 7	16.12.2013	B935
BBF Bike GmbH	Carena Allee 8, DE-15366 Hoppegarten	Německo	Článek 7	14.1.2014	B936

Článek 3

Žádost o osvobození od rozšířeného antidumpingového cla podaná stranou uvedenou v tabulce 2 se zamítá podle článku 7 nařízení (ES) č. 88/97.

Pozastavení platby rozšířeného antidumpingového cla se pro tuto stranu podle článku 7 nařízení (ES) č. 88/97 zrušuje ode dne uvedeného ve sloupci s názvem „Datum nabytí účinku“.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2474/93 ze dne 8. září 1993 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky do Společenství a o konečném výběru prozatímního antidumpingového cla (Úř. věst. L 228, 9.9.1993, s. 1).

Tabulka 2

Strana, pro kterou se zrušuje pozastavení

Název	Adresa	Země	Zrušení pozastavení podle nařízení (ES) č. 88/97	Datum nabytí účinku	Doplňkový kód TARIC
S.C EUROBIKE UNIVER-SAL S.R.L.	Street Asociației No. 4, Movilita, Ialomita	Rumunsko	Článek 7	26.7.2013	B941

Článek 4

Aktualizované údaje osvobozené strany uvedené v tabulce 3 jsou uvedeny ve sloupci s názvem „Nové údaje“. Odpovídající doplňkové kódy TARIC dříve přidělené těmto osvobozeným stranám a uvedené ve sloupci s názvem „Doplňkový kód TARIC“ se nemění.

Tabulka 3

Osvobozená strana, jejíž údaje se aktualizují

Dřívější údaje	Nové údaje	Země	Doplňkový kód TARIC	Datum nabytí účinku
S.N.C. Cicli Olympia di Pasquale e Antonio Fontana & C. Via Galileo Galilei 12/A, IT-35028 Pieve di Sacco (PD)	Cicli Olympia S.r.l. Via Galileo Galilei 12/A, IT-35028 Pieve di Sacco (PD)	Itálie	A167	1.1.2016

Článek 5

Strany uvedené v tabulce 4 jsou šetřeny podle článku 6 nařízení (ES) č. 88/97.

Pozastavení platby rozšířeného antidumpingového cla podle článku 5 nařízení (ES) č. 88/97 nabývají účinku dnem obdržení žádostí těchto stran. Příslušná data jsou uvedena ve sloupci s názvem „Datum nabytí účinku“.

Pozastavení se vztahují pouze na šetřené strany výslovně uvedené v tabulce 4 pod jejich názvy a s jejich adresami.

Tyto strany neprodleně oznámí Komisi jakoukoli změnu těchto údajů a předloží veškeré příslušné informace, zejména o jakýchkoli změnách svých činností souvisejících s montážními operacemi vzhledem k podmínkám pozastavení.

Tabulka 4

Šetřené strany

Název	Adresa	Země	Pozastavení podle nařízení (ES) č. 88/97	Datum nabytí účinku	Doplňkový kód TARIC
In Cycles – Montagem e Comércio de Bicycletas Lda	Zona Industrial De Barrô Norte/Sul, N.º 976, Fracção A/B e D, AP. 52, PT-3750-353 Barrô – Águeda	Portugalsko	Článek 5	2.5.2014	B960
PANEX DINAMIC d.o.o.	Dr.Tome Bratkoviča 1, HR-40000 Čakovec	Chorvatsko	Článek 5	13.8.2014	B963
CICLI EUROPA s.r.l.	34 Via portella Bifuto, IT-93017 San Cataldo (CL)	Itálie	Článek 5	10.9.2014	C001
OLYMPIQUE SARL	ZA Les Epalits, FR-42610 Saint-Romain-le-Puy	Francie	Článek 5	28.10.2014	C002
Interbike Spółka z o.o.	ul. Śląska 6/5, PL-42-200 Częstochowa	Polsko	Článek 5	18.12.2014	C003
Kuisle & Kuisle GmbH	Füssener Straße 22 a, DE-87675 Stötten	Německo	Článek 5	17.2.2015	C021
CycleSport North Ltd	363 Leach Place, Walton Summit Center, Preston GB-PR5 8AS	Spojené království	Článek 5	27.4.2015	C049
Firma Handlowo-Uslugowo-Produkcyjna „Trans-Rower“ Roman Tylec	Dąbie 47, PL-39-311 Zdziarzec	Polsko	Článek 5	1.7.2015	C053

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy a stranám uvedeným v člancích 2, 3, 4 a 5. Zároveň je zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 15. prosince 2015.

Za Komisi
Cecilia MALMSTRÖM
členka Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2015/2363**ze dne 16. prosince 2015,****kterým se aktualizuje příloha A Měnové dohody mezi Evropskou unií a Monackým knížectvím**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Měnovou dohodu mezi Evropskou unií a Monackým knížectvím ze dne 29. listopadu 2011 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 3 uvedené dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 11 odst. 2 Měnové dohody mezi Evropskou unií a Monackým knížectvím (dále jen „měnová dohoda“) ukládá Monackému knížectví uplatňovat stejná opatření, jaká byla přijata ve Francouzské republice pro provedení právních aktů Unie týkajících se činností a obezřetnostní regulace úvěrových institucí a předcházení systémovým rizikům pro platební systémy a systémy vypořádání obchodů s cennými papíry, uvedených v příloze A měnové dohody.
- (2) V souladu s čl. 11 odst. 3 měnové dohody musí Komise přílohu A měnové dohody aktualizovat při každé změně příslušných textů a pokaždé, když Unie přijme nový text.
- (3) Do seznamu uvedeného v příloze A měnové dohody je proto třeba doplnit dvacet čtyři právních aktů, které byly přijaty Unií a týkají se činnosti úvěrových institucí, obezřetnostní regulace a předcházení systémovým rizikům pro platební systémy a systémy vypořádání obchodů s cennými papíry:
 - 1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).
 - 2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).
 - 3) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/880 ze dne 4. června 2015 o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 143, 9.6.2015, s. 7).
 - 4) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1515 ze dne 5. června 2015, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o prodloužení přechodných období týkajících se složek penzijního systému (Úř. věst. L 239, 15.9.2015, s. 63).
 - 5) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/62 ze dne 10. října 2014, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 37).
 - 6) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1555 ze dne 28. května 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro zpřístupňování informací týkajících se dodržování požadavků na proticyklickou kapitálovou rezervu ze strany institucí v souladu s článkem 440 (Úř. věst. L 244, 19.9.2015, s. 1).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 310, 13.10.2012, s. 1.

- 7) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1556 ze dne 11. června 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro přechodné zacházení s akciovými expozicemi v rámci přístupu IRB (Úř. věst. L 244, 19.9.2015, s. 9).
- 8) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/488 ze dne 4. září 2014, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014, pokud jde o kapitálové požadavky na podniky založené na fixních režijních nákladech (Úř. věst. L 78, 24.3.2015, s. 1).
- 9) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/850 ze dne 30. ledna 2015, kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro kapitálové požadavky na instituce (Úř. věst. L 135, 2.6.2015, s. 1).
- 10) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/923 ze dne 11. března 2015, kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014, kterým doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro kapitálové požadavky na instituce (Úř. věst. L 150, 17.6.2015, s. 1).
- 11) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/942 ze dne 4. března 2015, kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro posuzování podstatnosti rozšíření a změn přístupu založeného na interním ratingu a pokročilého přístupu k měření (Úř. věst. L 154, 19.6.2015, s. 1).
- 12) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/227 ze dne 9. ledna 2015, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 48, 20.2.2015, s. 1).
- 13) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 945/2014 ze dne 4. září 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o relevantní vhodně diverzifikované indexy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 265, 5.9.2014, s. 3).
- 14) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1030/2014 ze dne 29. září 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o jednotné formáty a datum pro účely zveřejnění hodnot používaných pro identifikaci globálních systémově významných institucí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 Text s významem pro EHP (Úř. věst. L 284, 30.9.2014, s. 14).
- 15) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1187/2014 ze dne 2. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro určování celkové expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů v případě transakcí s podkladovými aktivy (Úř. věst. L 324, 7.11.2014, s. 1).
- 16) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).
- 17) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/79 ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o zatížení aktiv, jednotný model datových bodů a pravidla pro ověřování (Úř. věst. L 14, 21.1.2015, s. 1).
- 18) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/585 ze dne 18. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy vymezující období krytí rizika marží (Úř. věst. L 98, 15.4.2015, s. 1).

- 19) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/233 ze dne 13. února 2015, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o měny, ve kterých existuje velmi úzká definice způsobilosti pro centrální banku podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 39, 14.2.2015, s. 11).
- 20) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1152/2014 ze dne 4. června 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy pro určování zeměpisné oblasti rozhodných úvěrových expozic pro výpočet individuální sazby proticyklické kapitálové rezervy (Úř. věst. L 309, 30.10.2014, s. 5).
- 21) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1222/2014 ze dne 8. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy pro upřesnění metodiky určování globálních systémově významných institucí a vymezení podkategorií globálních systémově významných institucí (Úř. věst. L 330, 15.11.2014, s. 27).
- 22) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 44).
- 23) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (přepřacované znění) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).
- 24) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84. pokud jde o ustanovení platná pro úvěrové instituce).

(4) Příloha A měnové dohody by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Příloha A Měnové dohody mezi Evropskou unií a Monackým knížectvím se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 16. prosince 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA A

	Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti
1	<p>Pokud jde o ustanovení použitelná pro úvěrové instituce: Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).</p> <p>ve znění:</p>
2	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/65/ES ze dne 27. září 2001, kterou se mění směrnice 78/660/EHS, 83/349/EHS a 86/635/EHS, pokud se jedná o pravidla oceňování pro roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky některých forem společností, bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 28).
3	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES ze dne 18. června 2003, kterou se mění směrnice 78/660/EHS, 83/349/EHS, 86/635/EHS a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách některých forem společností, bank a jiných finančních institucí a pojišťoven (Úř. věst. L 178, 17.7.2003, s. 16).
4	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ze dne 14. června 2006, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, 86/635/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 224, 16.8.2006, s. 1).
5	Směrnice Rady 89/117/EHS ze dne 13. února 1989 o povinnostech poboček usazených ve členském státě, zřízených úvěrovými a finančními institucemi se sídlem mimo tento členský stát, pokud se jedná o zveřejňování ročních účetních dokladů (Úř. věst. L 44, 16.2.1989, s. 40).
6	<p>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).</p> <p>ve znění:</p>
7	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES ze dne 6. května 2009, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a pohledávky z úvěru (Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 37).
8	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120).
9	Naiřízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti	
10	Narízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních deponitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).
11	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15). ve znění:
12	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).
13	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43). ve znění:
14	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES ze dne 6. května 2009, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a pohledávky z úvěru (Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 37).
15	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).
16	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1). ve znění:
17	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES ze dne 9. března 2005, kterou se mění směrnice Rady 73/239/EHS, 85/611/EHS, 91/675/EHS, 92/49/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES a 2002/87/ES za účelem zavedení nové organizační struktury výborů pro finanční služby (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).
18	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/25/ES ze dne 11. března 2008, kterou se mění směrnice 2002/87/ES o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 40).
19	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecí penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120).

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti	
20	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/89/EU ze dne 16. listopadu 2011, kterou se mění směrnice 98/78/ES, 2002/87/ES, 2006/48/ES a 2009/138/ES, pokud jde o doplňkový dozor nad finančními subjekty ve finančním konglomerátu (Úř. věst. L 326, 8.12.2011, s. 113).
21	s výjimkou hlavy V: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).
22	Pokud jde o ustavení použitelná pro úvěrové instituce a s výjimkou článků 15, 31 až 33 a hlavy III: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1). ve znění:
23	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/31/ES ze dne 5. dubna 2006, kterou se mění směrnice 2004/39/ES o trzích finančních nástrojů, pokud jde o některé lhůty (Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 60).
24	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).
25	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/10/ES ze dne 11. března 2008, kterou se mění směrnice 2004/39/ES o trzích finančních nástrojů, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 33).
26	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120). doplněná a provedená:
27	Narižením Komise (ES) č. 1287/2006 ze dne 10. srpna 2006, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o evidenční povinnosti investičních podniků, hlášení obchodů, transparentnost trhu, přijímání finančních nástrojů k obchodování a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 1).
28	Směrnicí Komise 2006/73/ES ze dne 10. srpna 2006, kterou se provádí směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 26).
29	Pokud jde o ustanovení hlav I a II: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti	
	ve znění:
30	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/111/ES ze dne 16. září 2009, kterou se mění směrnice 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2007/64/ES, pokud jde o banky přidružené k ústředním institucím, některé položky kapitálu, velkou angažovanost, režimy dohledu a krizové řízení (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 97).
31	s výjimkou hlavy V: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).
32	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).
	ve znění:
33	s výjimkou hlavy V: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).
34	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).
	ve znění:
35	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1022/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), pokud jde o svěřeni zvláštních úkolů Evropské centrální bance podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 5).
36	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).
37	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).
38	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).
	ve znění:
39	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti	
40	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1002/2013 ze dne 12. července 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o seznam subjektů vyňatých z působnosti uvedeného nařízení (Úř. věst. L 279, 19.10.2013, s. 2).
41	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).
42	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).
43	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).
44	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1515 ze dne 5. června 2015, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o prodloužení přechodných období týkajících se složek penzijního systému (Úř. věst. L 239, 15.9.2015, s. 63).
	doplněné a provedené:
45	Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1247/2012 ze dne 19. prosince 2012, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát a četnost vykazování obchodů do registrů obchodních údajů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 352, 21.12.2012, s. 20).
46	Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1248/2012 ze dne 19. prosince 2012, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát záznamů, které mají ústřední protistrany uchovávat podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 352, 21.12.2012, s. 30).
47	Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1249/2012 ze dne 19. prosince 2012, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát záznamů, které mají ústřední protistrany uchovávat podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 352, 21.12.2012, s. 32).
48	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 876/2013 ze dne 28. května 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o regulační technické normy týkající se kolegií pro ústřední protistrany (Úř. věst. L 244, 13.9.2013, s. 19).
49	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1003/2013 ze dne 12. července 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2012, pokud jde o poplatky účtované Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy registrům obchodních údajů (Úř. věst. L 279, 19.10.2013, s. 4).

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti	
50	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 148/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy týkající se minimálních údajů, které mají být vykázány do registrů obchodních údajů (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 1).
51	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).
52	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 150/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy blíže určující náležitosti žádosti o registraci registru obchodních údajů (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 25).
53	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 151/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů, pokud jde o regulační technické normy, které blíže určují údaje, jež mají registry obchodních údajů zveřejnit a zpřístupnit, a provozní normy, které umožní agregovat a porovnávat údaje a přistupovat k těmto údajům (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 33).
54	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 152/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o regulační technické normy týkající se požadavků na ústřední protistrany (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 37).
55	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 153/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o regulační technické normy týkající se požadavků na ústřední protistrany (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 41).
56	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 285/2014 ze dne 13. února 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o regulační technické normy týkající se smluv s přímým, podstatným a předvídatelným vlivem v Unii a předcházení vyhýbání se pravidlům a povinnostem (Úř. věst. L 85, 21.3.2014, s. 1).
57	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 667/2014 ze dne 13. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o procesní pravidla týkající se sankcí ukládaných registrům obchodních údajů Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy, včetně pravidel týkajících se práva na obhajobu a ustanovení o lhůtách (Úř. věst. L 179, 19.6.2014, s. 31).
58	Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 484/2014 ze dne 12. května 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o hypotetický kapitál centrální protistrany podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 138, 13.5.2014, s. 57).
59	Prováděcím nařízením Komise (EU) 2015/880 ze dne 4. června 2015 o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 143, 9.6.2015, s. 7).

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti	
60	<p>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).</p> <p>ve znění:</p>
61	<p>Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/62 ze dne 10. října 2014, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o pákový poměr (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 37).</p>
62	<p>Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1555 ze dne 28. května 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro zpřístupňování informací týkajících se dodržování požadavků na proticyklickou kapitálovou rezervu ze strany institucí v souladu s článkem 440 (Úř. věst. L 244, 19.9.2015, s. 1).</p>
63	<p>Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1556 ze dne 11. června 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro přechodné zacházení s akciovými expozicemi v rámci přístupu IRB (Úř. věst. L 244, 19.9.2015, s. 9).</p> <p>doplněné a provedené:</p>
64	<p>Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1423/2013 ze dne 20. prosince 2013, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o požadavky na zpřístupňování informací o kapitálu uložené institucím podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 355, 31.12.2013, s. 60).</p>
65	<p>Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 183/2014 ze dne 20. prosince 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky, pokud jde o regulační technické normy pro upřesnění výpočtu specifických a obecných úprav o úvěrové riziko (Úř. věst. L 57, 27.2.2014, s. 3).</p>
66	<p>Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014 ze dne 7. ledna 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro kapitálové požadavky na instituce (Úř. věst. L 74, 14.3.2014, s. 8).</p> <p>ve znění:</p>
67	<p>Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/488 ze dne 4. září 2014, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014, pokud jde o kapitálové požadavky na podniky založené na fixních režijních nákladech (Úř. věst. L 78, 24.3.2015, s. 1).</p>
68	<p>Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/850 ze dne 30. ledna 2015, kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro kapitálové požadavky na instituce (Úř. věst. L 135, 2.6.2015, s. 1).</p>
69	<p>Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/923 ze dne 11. března 2015, kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 214/2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro kapitálové požadavky na instituce (Úř. věst. L 150, 17.6.2015, s. 1).</p>

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti	
70	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 342/2014 ze dne 21. ledna 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro používání metod výpočtu požadavků na kapitálovou přiměřenost u finančních konglomerátů (Úř. věst. L 100, 3.4.2014, s. 1).
71	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 523/2014 ze dne 12. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy určující, co představuje úzkou spojitost mezi hodnotou krytých dluhopisů určité instituce a hodnotou aktiv této instituce (Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 4).
72	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 525/2014 ze dne 12. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy definující termín „trh“ (Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 15).
73	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 526/2014 ze dne 12. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro vymezení zástupného indikátoru rozpětí a omezeného počtu malých portfolií pro účely rizika úvěrové úpravy v ocenění (Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 17).
74	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 528/2014 ze dne 12. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro rizika opcí jiná než rizika delta v rámci standardizovaného přístupu k tržním rizikům (Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 29).
75	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014 ze dne 12. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro posuzování podstatnosti rozšíření a změn přístupu založeného na interním ratingu a pokročilého přístupu k měření (Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 36).
	ve znění:
76	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/942 ze dne 4. března 2015, kterým se mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro posuzování podstatnosti rozšíření a změn přístupu založeného na interním ratingu a pokročilého přístupu k měření (Úř. věst. L 154, 19.6.2015, s. 1).
77	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 625/2014 ze dne 13. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 prostřednictvím regulačních technických norem blíže určujících požadavky na instituce, které jsou investory, sponzory, původními věřiteli a původci, v souvislosti s expozicemi vůči převedenému úvěrovému riziku (Úř. věst. L 174, 13.6.2014, s. 16).
78	Prováděcího nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).
79	Prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/227 ze dne 9. ledna 2015, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 48, 20.2.2015, s. 1).

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti	
80	Prováděcího nařízení Komise (EU) č. 602/2014 ze dne 4. června 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy pro usnadnění sblížení postupů dohledu pokud jde o uplatňování dodatečných rizikových vah podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 166, 5.6.2014, s. 22).
81	Prováděcího nařízení Komise (EU) č. 945/2014 ze dne 4. září 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o relevantní vhodně diverzifikované indexy podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 265, 5.9.2014, s. 3).
82	Prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1030/2014 ze dne 29. září 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o jednotné formáty a datum pro účely zveřejnění hodnot používaných pro identifikaci globálních systémově významných institucí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 284, 30.9.2014, s. 14).
83	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1187/2014 ze dne 2. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro určování celkové expozice vůči klientovi nebo ekonomicky spjaté skupině klientů v případě transakcí s podkladovými aktivy (Úř. věst. L 324, 7.11.2014, s. 1).
84	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).
85	Prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/79 ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o zatížení aktiv, jednotný model datových bodů a pravidla pro ověřování (Úř. věst. L 14, 21.1.2015, s. 1).
86	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/585 ze dne 18. prosince 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy vymezující období krytí rizika marží (Úř. věst. L 98, 15.4.2015, s. 1).
87	Prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/233 ze dne 13. února 2015, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o měny, ve kterých existuje velmi úzká definice způsobilosti pro centrální banku podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 39, 14.2.2015, s. 11).
88	Prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/880 ze dne 4. června 2015 o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 143, 9.6.2015, s. 7).
89	S výjimkou hlavy V: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti	
	ve znění:
90	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).
	doplněná a provedená:
91	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 604/2014 ze dne 4. března 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy týkající se kvalitativních a vhodných kvantitativních kritérií k určení kategorií zaměstnanců, jejichž pracovní činnosti mají podstatný vliv na rizikový profil instituce (Úř. věst. L 167, 6.6.2014, s. 30).
92	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 527/2014 ze dne 12. března 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy, jimiž se stanoví kategorie nástrojů, které odpovídajícím způsobem odrážejí dlouhodobou úvěrovou kvalitu instituce a jsou vhodné k použití pro účely pohyblivé složky odměny (Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 21).
93	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 530/2014 ze dne 12. března 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující významné expozice a limity pro interní přístupy ke specifickému riziku v obchodním portfoliu (Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 50).
94	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1152/2014 ze dne 4. června 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy pro určení zeměpisné oblasti rozhodných úvěrových expozic pro výpočet individuální sazby proticyklické kapitálové rezervy (Úř. věst. L 309, 30.10.2014, s. 5).
95	Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 650/2014 ze dne 4. června 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát, strukturu, obsah a datum každoročního zveřejnění informací, které mají příslušné orgány zveřejnit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (Úř. věst. L 185, 25.6.2014, s. 1).
96	Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 710/2014 ze dne 23. června 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podmínky uplatňování postupu společného rozhodování o požadavcích obezřetnosti pro konkrétní instituce podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (Úř. věst. L 188, 27.6.2014, s. 19).
97	Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1222/2014 ze dne 8. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy pro upřesnění metodiky určení globálních systémově významných institucí a vymezení podkategorií globálních systémově významných institucí (Úř. věst. L 330, 15.11.2014, s. 27).
98	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (přepracované znění) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti	
99	<p>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).</p> <p>ve znění:</p>
100	<p>Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 44).</p>
101	<p>Pokud jde o ustavení použitelná pro úvěrové instituce a s výjimkou článků 34 až 36 a hlavy III: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (přepracované znění) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).</p> <p>ve znění:</p>
102	<p>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).</p>
103	<p>Pokud jde o ustanovení použitelná pro úvěrové instituce: Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).“</p>

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS